

[Kirkeministeren]

te på denne sag, men vil være generelle betragtninger om hensigtsmæssigheden af, om de gældende regler og den fulgte praksis med hensyn til afhændelse af præstegårdsjord bør opretholdes uændret.

Udgangspunktet er de gældende regler fra 1973 i lov om landbrugsejendomme og de tilsvarende regler i kirkeministeriets cirkulære af 15. januar 1968 om præstegårdens opretholdelse som selvstændige brug m. v. Herefter er hovedsynspunktet, at det ikke er meningen, at der skal være en egentlig mulighed for forøgelse af folkekirkens jordbesiddelser, men kun at man skal søge disse besiddelser samlet på færre landbrugsejendomme af en sådan størrelse, at de også på lang sigt kan drives som selvstændige og rentable landbrug. Derfor må der ske nedlæggelse af de for små eller for utidssvarende præstegårdsbrug. Derfor er det også bestemt, at der ikke vil kunne gives tilladelse til køb af erstatningsjord eller til mageskifte, hvor præstegårdsjorden indgår i en byudvikling eller bruges til andet samfundsmæssigt formål – og så kommer det: hvis præstegården ikke i forvejen egner sig til selvstændigt brug. Reglerne i cirkulæret er fastlagt efter forhandling mellem landbrugsministeriet og kirkeministeriet, og de er grundlaget for den administration, der finder sted af embedernes landbrugsjord.

I en del tilfælde i de seneste år har landbrugsministeriet og statens jordlovsudvalg stillet som betingelse for tilladelse til udstykning af arealer af præstegårdsjord uden bygninger, at den resterende jord udbydes til salg senest ved udløbet af den aktuelle forpagtningsperiode. Det er faldet en del menighedsråd for brystet, har jeg bemærket mig, og det må nok erkendes, at forholdene i konkrete tilfælde kan tale for en vis smidighed fra alle sider. Disse problemer har givet anledning til henvendelser til ministeriet, og det er tanken, at praksis skal drøftes på et mere principielt grundlag i løbet af den kommende sommer.

Jeg vil dog her til sidst nævne, at jeg nøje følger udviklingen, og det vil man også nok forstå, særlig med henblik på, at der tages videst muligt hensyn til de lidt specielle forhold, hvorunder præsteembederne må drive deres landbrug. Der er jo gennemgående tale om meget små brug, og der er også tale om brug fordelt på mange embeder.

Burgdorf (KF):

Jeg vil da takke ministeren for det svar, jeg fik, selv om jeg gerne havde set, at det var mere positivt, end det var.

Mit spørgsmål gik på, om man var ved at ændre praksis inden for administrationen af præstegårdsjorderne eller inden for landbrugsministeriet, og her jordlovsudvalget, for det er det, vi har haft indtrykket af er ved at ske. Jeg er ikke blevet spor betrygget af det, jeg lige har hørt. Jeg forstår, at ministeren har de bedste intentioner, men at det alligevel kører derudad, og en skønne dag kan man se, at alle menighedsråd står uden den jord, de har administreret i umindelige tider, og det mener jeg må være forkert.

Jeg er da godt klar over, at ministeren ikke kan give tilsagn om noget som helst angående problemet i Gram. Det er bare et eksempel, jeg har trukket frem, og som gav anledning til dette spørgsmål. Jeg har senere fået flere henvendelser om lignende sager, bl. a. fra Gråsten, hvor et mageskifte mellem menighedsråd og kommune ikke har kunnet lade sig gøre, fordi det også er blevet afslået i jordlovsudvalget. Det medfører, at byen ikke kan udvikle sig, og at der ikke kan etableres den virksomhed på det jordareal, som man skulle have. Derfor flytter virksomheden fra kommunen og fra sognet, og det kan ikke være meningen, at præstegårdsjorderne skal være en hindring.

Så konkluderer man, at menighedsrådene kan sælge jorden, men det mener jeg at der er mange menighedsråd der vil være stærkt imod. Jeg håber, at vi kan tage den sag op lidt senere.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Burgdorf, at jeg er meget enig i, at præstegårdsjorderne ikke skal være en hindring for de byudviklingsbestræbelser, som man udfolder i kommunerne. Det er meget afgørende for os i kirkeministeriet på den ene side at anlægge det synspunkt, at man også fra menighedsrådenes side for så vidt angår præstegårdsjorderne er parat til at indgå i fornuftige drøftelser om byudviklingsplaner. Det er jeg helt enig i. På den anden side vil jeg også gerne understrege, at jeg naturligvis har en særlig interesse i at opretholde det princip, at præstegårdsjorderne som helhed skal bevares intakte. Men